

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/102/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322200525
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1322200525.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahbovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom: Krátka 1, 903 01 Senec, maloleté dieťa rodičov: otec - I. L. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom: P. XXX, XXX XX B., zastúpený: Advokátska kancelária Červenková, s.r.o., so sídlom: Dunajská 1, 811 08 Bratislava, matka - I. T. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom: N. XXXX/XX, XXX XX Q., zastúpená: JUDr. Tatiana Dlhošová, advokátka, so sídlom: Lazaretská 23, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27. apríla 2022, č.k. 40P/16/2022-33, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27. apríla 2022, č.k. 40P/16/2022-33, m e n í tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke povinnosť dočasne odovzdať maloletého J. F. do osobnej starostlivosti otca a určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na súde prvej inštancie pod sp.zn. 39P/118/2020. Zároveň súd prvej inštancie zrušil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia vedené pod č.k. 37P/116/2020-17 zo dňa 18.06.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave vedeného pod č.k. 11CoP/332/2020-82 zo dňa 21.12.2020. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh zamietol. O trovách konania rozhodol, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia skutkovo odôvodnil tým, že matka, počas prebiehajúceho konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, aktívne koná v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, s ktorým sa údajne mala presťahovať mimo adresy obvyklého pobytu maloletého dieťaťa, do U. Q., bez súhlasu otca, čím matka nerešpektuje ani uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, vedené pod č.k. 37P/10/2022-33 zo dňa 19.01.2022, ktorým bola matke uložená povinnosť zdržať sa konania, ktorého následkom je zmena obvyklého pobytu maloletého dieťaťa mimo mesta Bratislava. Súd prvej inštancie uviedol, že otec odôvodnil svoj návrh tým, že matka už druhýkrát bez súhlasu otca zmenila obvyklé bydlisko maloletého a že sa nachádza s maloletým v U.P. Q., čo je 170 km vzdialené od bydliska otca a je veľmi obtiažne pre otca realizovať styk s maloletým v zmysle úpravy Krajského súdu v Bratislave.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že otec svoje tvrdenia preukázal mailovou komunikáciou o informovaní matky a kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu vedeného pod sp.zn. 39P/118/2020, kde prebieha rozvodové konanie rodičov maloletého a úprava výkonu

rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva voči maloletému J. F., nar. XX.XX.XXXX, s písomne podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia aj s obsahom spisu vedeným pod sp.zn. 39P/118/2020 a dospel k záveru, že návrh je dôvodný, je daná naliehavosť na nariadení neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie skonštatoval, že matka nerešpektuje rodičovské práva otca, opakovane mení bydlisko maloletého syna bez súhlasu otca, pričom súd prvej inštancie nariadil aj neodkladné opatrenie vedené pod č.k. 37P/10/2022-23 zo dňa 19.01.2022, ktorým uložil povinnosť matke zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorého následkom je zmena obvyklého pobytu maloletého dieťaťa, napriek tomu sa s maloletým odsťahovala do U. Q., čo je 170 km vzdialené od Bratislavy. Súd prvej inštancie uviedol, že dňa 22.04.2022 podala matka maloletého dieťaťa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom v predmetnom návrhu sama uviedla svoju adresu bydliska v U. Q., a keďže maloletý sa nachádza vo fatickej starostlivosti matky, je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že matka nerešpektuje vyššie uvedené rozhodnutie a napriek povinnosti jej uloženej týmto rozhodnutím, svojvoľne zmenila adresu obvyklého pobytu maloletého dieťaťa v poradí už druhýkrát, napriek nesúhlasu otca. Súd prvej inštancie podotkol, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je však zotrvanie v jeho domovskom prostredí, na ktoré je zvyknutý a ktoré pozná, taktiež je v jeho najlepšom záujme budovanie pozitívneho vzťahu s oboma rodičmi. Na základe uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že matka svojim konaním nielenže porušila právo otca na podieľaní sa na výchove svojho syna, ale v prvom rade nekonala v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie mal za to, že otec, v konaní preukázal aj listinnými dôkazmi osvedčil potrebu ním navrhutej aktuálnej okamžitej úpravy pomerov rodičov k maloletému, v čase jeho rozhodovania sa nachádzajúceho v starostlivosti matky i to, že táto nevyhnutná úprava je v záujme maloletého dieťaťa, a zohľadnil aj konania matky, ktorá už druhýkrát zmenila bez súhlasu otca zásadným spôsobom aktuálne bydlisko maloletého a okruh jeho sociálnych kontaktov. Súd prvej inštancie skonštatoval, že ani samotný styk otca s maloletým upravený naposledy uznesením Krajského súdu Bratislava, je nezodpovedajúci aktuálne existujúcim pomerom v rodine maloletého dieťaťa a kladúci nereálne požiadavky jednak na schopnosť otca dostavovať sa k styku každý utorok a štvrtok na dve hodiny, ale aj na samotného maloletého, keď styk v nevhodnom počasí trávi v aute s otcom v U. Q.. Súd prvej inštancie pri zvolení formy dočasnej osobnej starostlivosti o maloletého zohľadňoval najmä skutočnosť, ktorý z rodičov poskytuje, alebo má predpoklad poskytovať druhému rodičovi dostatočný priestor na výchovu maloletého, keď v jeho záujme nepochybne je, aby bol v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote mal. a dokáže akceptovať, že aj ten druhý rodič je dobrým rodičom. Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov súd prvej inštancie uviedol, že rozhodol tak, že maloletý sa vracia späť do miesta svojho obvyklého bydliska, odkiaľ ho matka necitlivo, aj napriek nesúhlasu otca, vyňala. Zároveň súd prvej inštancie zrušil neodkladným opatrením upravený styk otcovi, keďže došlo k zmene výchovného prostredia. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, t.j. v časti rozhodnutia o zastupovaní maloletého a spravovaní jeho majetku, nakoľko uvedené bude predmetom ďalšieho dokazovania v merite veci.

4. Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podala matka v zákonnej lehote odvolanie v zmysle ustanovenia § 357 písm. d) CSP, nakoľko má za to, že súd prvej inštancie porušil všetky jej práva a to tým, že jej odňal dieťa, a to na základe nezistenia skutkového stavu, ale len na základe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré podal v konaní otec. Matka uviedla, že čo sa týka jej adresy trvalého bydliska, je pravdou, že si ju prehlásila do U. Q., avšak maloletý, sa s ňou zdržuje na adrese N. XXXX/XX, XXX XX Q., v dvojizbovom byte v jej osobnom vlastníctve, kde sa zdržuje po celý čas s výnimkou návštevy jej rodičov v U. Q., ktorých navštevuje sporadicky, pričom každú návštevu ohlasuje kolíznemu opatrovníkovi. Matka uviedla, že k dieťaťu má vzťah veľmi vrúcny, je to jej jediné dieťa, ktoré mala v starostlivosti, pričom od mája 2021 otec neprispieval žiadnou finančnou čiastkou na jeho výživu. Matka podotkla, že z uvedeného vyplýva, že maloletý nezmenil adresu svojho trvalého bydliska, preto nebolo porušené žiadne rozhodnutie súdu. Zároveň dodala, že maloletý je v pravidelnom styku podľa rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/332/2020-82. Matka dala do pozornosti odvolacieho súdu, že s maloletým pravidelne navštevuje ošetrojúcu lekárku, L. J. P., pričom naposledy u nej bola s maloletým dňa 04.05.2022 po potvrdení na prihlášku do materskej školy. Zároveň uviedla, že je dobrá, starostlivá matka, pre maloletého J. by spravila všetko. Dala do pozornosti odvolacieho súdu, že maloletý nie je podľa jej názoru zvyknutý byť bez matky dlhšie ako 32 hodín, každý druhý víkend, kedy je podľa uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave s otcom, ako aj každý utorok a štvrtok od 17.00 do 19.00 hod. Matka uviedla, že otec je taktiež pravidelne informovaný o zdravotnom stave maloletého, o jeho aktivitách a podobne. Zároveň podotkla, že maloletý nebýva u otca v B. od mája 2020, preto má za to, že nemožno uvedené prostredie nazývať domovským prostredím, hlavne, ak nie je s matkou,

bez ktorej nie je zvyknutý byť. Tiež dodala, že otec maloletého sa neustále voči nej správa arogantne, vulgárne jej nadáva, a jeho chovanie prišlo až tak ďaleko, že jej hodil žuvačku z úst do hlavy pri preberaní dieťaťa. Zároveň uviedla, že v čase bývania v spoločnej domácnosti sa jej opakovane vyhrážal, že keď ho opustí, maloletého jej zoberie a už ho nikdy neuvidí. Matka uviedla, že je pre ňu zarážajúce, že súd prvej inštancie bez zistenia skutkového stavu, resp. aspoň overenia základných skutočností rozhodol tak, ako je uvedené v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. Matka žiada, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil vec do pôvodného stavu.

5. Matka prostredníctvom právneho zástupcu doplnila odvolanie, kde uviedla, že vo svojom odvolaní dala do pozornosti odvolacieho súdu faktické skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie opomenul, nevyhodnotil a ignoroval skutočnosti súdu známe z konania vedeného pod sp.zn. 39P/118/2020, a preto vydal uznesenie na nesprávnom právnom posúdení a dospel podľa nej k nesprávnym skutkovým zisteniam. Matka má za to, že súd prvej inštancie vychádzal z tvrdení otca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré neboli podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi, naopak úplne ignoroval dôkazy zistené v inom konaní pred súdom prvej inštancie sp.zn. 39P/118/2020, najmä už zistený skutkový stav, ktorý dokazuje, že tvrdenia otca nie sú založené na pravde. Matka opätovne podotkla, že maloletý ešte nemá ani 3 roky a doteraz každý deň bol so svojou matkou, ktorá sa o neho starala. Matka uviedla, že podľa jej názoru na zmenu zverenia nevznikol žiaden dôvod, keďže zmena zverenia je taký významný zásah do života dieťaťa, že je možné ho odôvodniť iba vážnymi a riadne zistenými dôvodmi, podporenými dôkazmi zistenými v riadnom konaní. Podľa matky súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie nepresvedčivo, pričom tvrdenia otca si osvojil bez dôkazu. Podotkla, že súd prvej inštancie vyhodnotil predložené tvrdenia otcom právne aj skutkovo nesprávne, niektoré dôkazy nevykonal, hoci ich vykonať mal. Ku konaniu vedeného na súde prvej inštancie pod č.k. 37P/10/2022-23, v ktorom bola uložená matke povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorého následkom je zmena obvyklého pobytu dieťaťa, matka uviedla, že súd prvej inštancie na základe uvedeného konania vyvodil záver, že napriek tomu sa matka odsťahovala do U. Q.. Podľa matky ide o úplne nesprávny záver, keďže žila s maloletým od konca júna 2020 (po odchode zo spoločnej domácnosti) vo svojom byte na adrese N. XX F. Q. - Petržalke a v decembri 2021 oznámila otcovi, že sa plánuje presťahovať so synom do U. Q., čo otec písomne odmietol, a teda uvedené vzala na vedomie. Následne sa na konci decembra 2021 odsťahovala len, aby dala vymaľovať byt a urobiť nejaké úpravy, čo nechcela robiť za súčasného bývania v byte s dieťaťom. Matka dodala, že dňa 22.02.2022 sa do bytu v Bratislave znova nasťahovala, a teda hoci zmenila svoje trvalé bydlisko, nikdy nezmenila trvalé bydlisko dieťaťa, ktoré bolo vždy na adrese N. XX, Q. - U.. Podľa matky otec súdu prvej inštancie účelovo opomenul oznámiť, že matka sa vrátila vo februári 2022 do bytu na N., kde odvtedy kontinuálne býva, o čom predložila oznámenie o pobyte dňa 20.05.2022, ako aj dôkazy ako prehlásenia susedov, aj doklad o prechodnom pobyte, teda nedochádza ani k zmene obvyklého pobytu dieťaťa, ani k obmedzeniu styku otca s dieťaťom. Matka dala do pozornosti odvolacieho súdu, že umožňovala styk otca s maloletým aj v U.P. Q., keďže otec jej dôrazne vyčítal náklady na pohonné hmoty, pričom chodil do U. Q. iba do februára 2022, čo jasne dokazuje aj jeho predžalobná výzva na úhradu zo dňa 04.04.2022, ktorou si otec uplatňuje náhradu za spotrebované pohonné hmoty pri cestách za synom do U. Q. za obdobie od 21.12.2021 do 19.02.2022. Matka uviedla, že z jej podania na určenie výživného (návrh zo dňa 22.4.2022), kde uviedla svoju zmenenú trvalú adresu (do U. Q.) si súd prvej inštancie nesprávne vyvodil záver, že matka býva v U. Q., čo v čase rozhodovania súdu o napadnutom uznesení dňa 27.04.2022 nezodpovedalo skutočnosti. Ďalej uviedla, že v čase rozhodovania súdu žil maloletý J. s ňou na adrese N. XX, Q., kde žil od konca júna 2020, pričom takéto miesto obvyklého pobytu mu založili obaja rodičia dohodu, lebo otec súhlasil, aby maloletý žil s ňou po odchode zo spoločnej domácnosti v jej byte na N. XX F. Q. a tam si celú dobu pre dieťa chodil. Matka má za to, že súd prvej inštancie necitlivo zmenil nielen primárnu vzťahovú osobu, ktorá sa o dieťa starala od narodenia, ale aj miesto pobytu maloletého. Zároveň podotkla, že nikdy netvrdila, že maloletý dom otca v B. nepozná, lebo tam chodil na víkendy, ale nebol to jeho domov a otec, s ktorým bol maloletý 2x týždenne po 2 hodiny + 2 víkendy v mesiaci, sa zrazu stal jeho jediným rodičom. Matka namieta, že súd prvej inštancie si od času vydania uznesenia 17.01.2022 (ktorým zakázal matke robiť úkony na zmenu obvyklého pobytu maloletého) žiadnym spôsobom neoveril, či predmetné uznesenie splnila alebo odmietla splniť, ak nespĺnila, tak prečo, ani kde žije a ako žije, a preto je podľa nej preukázané, že napadnuté rozhodnutie je vydané na základe nesprávne zisteného skutkového stavu a treba ho zrušiť. Matka uviedla, že konanie o úpravu práv a povinností k maloletému je konaním, ktoré je ovládané vyšetrovacou zásadou, preto má za to, že je povinnosťou súdu, pokiaľ vydá rozhodnutie vykonať nielen dokazovanie navrhnuté účastníkmi, ale aj také dokazovanie, ktoré je potrebné a javí sa rozumné pre zistenie skutočného stavu. Matka dodala a doplnila odvolaciemu súdu správy, ktoré

preukazujú správanie otca k jej osobe, z ktorých je podľa nej zrejma neprimeraná irónia, jedovatosť a takéto správanie otca je podľa nej známkou skrytej agresie smerujúcej proti matke. Matka dala do pozornosti odvolacieho súdu, že otec nijakým spôsobom ani náznakom nespochyboval jej starostlivosťou o maloletého J.. Podľa matky začal problém so starostlivosťou o maloletého až potom, ako bolo z priebehu pojednávania o rozvod zjavné, že nie je celkom jednoduché získať dieťa do striedavej osobnej starostlivosti, keď s tým matka nesúhlasí. Matka poukázala opakovane na viaceré sms správy od otca, aby preukázala svoje tvrdenia, že zo strany otca nie je voči nej ako matke dieťaťa žiadny rešpekt, ani žiadna empatia. Ďalej matka poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave 11CoP/346/2021-146 zo dňa 14.02.2022, vzťahujúce sa ku konaniu o rozvod manželstva účastníkov sp.zn. 39P/118/2020, ktorým bolo zrušené rozhodnutie zo dňa 03.06.2021, č.k. 39P/118/2020-109, v časti výrokov II. IV, VI a v súvisiacom výroku o trovách konania a vrátené na nové rozhodnutie, tým bolo zrušené rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti k maloletému, pričom v odôvodnení uvedeného rozhodnutia odvolací súd súdu prvej inštancie (v bode. 11) vytkol nevykonanie dostatočného dokazovania na ustálenie záveru o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého, majúceho v čase rozhodnutia X rok a XX mesiacov. Matka má za to, že sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí s uvedeným vôbec nevysporiadal, preto má za to, že rozhodnutie v tomto rozsahu je nepreskúmateľné. Matka uviedla, že po doručení napadnutého uznesenia otcovi, tento zadržal maloletého vo štvrtok 05.05.2022 a matke ho po realizácii styku, na ktorý mu maloletého dala, viac nevrátil, preto odo dňa 05.05.2022 matka maloletého týždeň nevidela, ani s ním nehovorila až do 12.05.2022, kedy jej umožnil otec vidieť maloletého v B. na jedinom detskom ihrisku v obci na 3 hodiny času, ktorú s maloletým musela stráviť za asistencie otca, ktorý ich odmietol opustiť. Matka zhrnula, že s maloletým sa stretla vo štvrtok 12.05.2022 na 3 hodiny v B. za prítomnosti otca, v sobotu 14.05.2022 na 1 hodinu v Kalinkove za prítomnosti otca, v stredu 18.05.2022 od 9.00 hod. do 17.00 hod. Následne matka dodala, že otec v každej ďalšej komunikácii vydieral matku, že jej umožní maloletého vidieť, až keď mu podpíše rodičovskú dohodu. Matka podotkla, že nestrávil s dieťaťom odo dňa 05.05.2022 ani jeden celý deň, nemala maloletého ani na jeden víkend s prespaním s odôvodnením otca, že má s maloletým program. Podľa matky je neprimerané správanie otca, ktorý tvrdí, že matke nemôže odovzdať maloletého bez písomného potvrdenia, a aj keď mu v zúfalej snahe stretnúť sa s dieťaťom ponúkla, že mu je ochotná podpisovať odovzdávanie a preberanie dieťaťa, otec uvedené odmietol. Ďalej matka uviedla, že otec mail s návrhom styku poslal až dňa 13.05.2022 (po 9-tich dňoch odkedy zobral maloletého), pričom odmietal o ponúknutých časoch diskutovať. Matka uviedla, že je v súčasnej situácii nútená akceptovať požiadavky otca v otázkach styku s dieťaťom, aby sa mohla s maloletým stretnúť aspoň v minimálnom rozsahu a snažiť sa kompenzovať citovú stratu, ktorú dieťa utrpelo a stále ňou trpí v dôsledku odlúčenia od matky po zásahu súdu zmenou starostlivosti. Zároveň dodala, že od zásahu súdu vydaným napadnutého uznesenia odo dňa 05.05.2022 bol maloletý s ňou až po 8-ich dňoch, vo štvrtok 12.05.2022 na 3 hodiny v B. za prítomnosti otca, potom v sobotu 14.05.2022 na 1 hodinu v B. za prítomnosti otca a v stredu 18.05.2022 od 9.00 hod. do 17.00 hod. u mamy doma na N., Q., pričom prvý spoločný víkend s ňou aj s prespaním je plánovaný od 21.05.2022 od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Matka má za to, že pre všetky uvedené skutkové a právnej dôvody je dôvodné, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky vyjadril, že dňa 12.05.2022 vykonal šetrenie pomerov v domácnosti otca, z ktorého dňa 13.05.2022 doručil súdu prvej inštancie správu, z ktorej vyplýva, že otec žije s maloletým od doručenia neodkladného opatrenia v B., v X-izbovom rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve otca a dom je zaťažený hypotekárnym úverom vo výške 97.000,- eur, s mesačnou splátkou 350,- eur, pričom náklady na energie predstavujú sumu 150,- eur mesačne, dom je zrekonštruovaný, čistý, svetlý, útulný so záhradou, plne prispôsobený potrebám maloletého dieťaťa. Ďalej zo správy vyplýva skutočnosť, že otec pracuje v spoločnosti I. ako účtovný analytik, s mesačným príjmom 1.670,- eur, toho času pracuje z domu, aby sa mohol plnohodnotne venovať maloletému, náklady na maloletého nevie určiť, nikdy ich nepočítal, vždy keď syn niečo potrebuje, kúpi mu to. Tiež otec uviedol, že v potravinách nerieši cenu, chce aby mal syn vždy kvalitnú stravu a potreby a vyživovaciu povinnosť nemajú určenú. Ďalej kolízny opatrovník uviedol, že v čase, keď bol maloletý u matky a otec chodieval za ním na styk podľa rozhodnutia súdu, nebol maloletý riadne pripravený, bol špinavý na tvári, mal špinavé oblečenie, nemal pripravené náhradné oblečenie, matka dieťa neobliekala adekvátne počas dňa a ročnému obdobiu, v lete mal hrubšie topánky, žiadne sandálky, či vzdušné oblečenie a v zime naopak chodieval v tenkom oblečení, pričom matka na upozornenia reagovala posmešne. Kolízny opatrovník uviedol, že komunikácia medzi rodičmi nefunguje, matka otca ignoruje, o maloletom ho neinformuje, počas doby, keď je u otca sa matka o neho nezaujíma a ak matka odpovie na otcove dotazy,

je to veľmi úsečné. Podotkol, že od vydania neodkladného rozhodnutia sa matka začala zaujímať o syna 3x denne. Kolízny opatrovník uviedol, že otec má v dome s maloletým spoločnú izbu, kde majú veľkú posteľ so zábranou kvôli bezpečnosti syna, má tam dostatok úložného priestoru na oblečenie a hračky a v obývačke majú zriadený hrací kútik s množstvom hračiek, počas šetrenia sa maloletý s otcom hral, tešil sa z jeho prítomnosti, pôsobil veľmi uvoľnene a šťastne. Kolízny opatrovník skonštatoval, že maloletý je na otca naviazaný, vyhľadáva jeho spoločnosť, volá ho k hre, maloletý mal pripravenú teplú, domácu stravu, ktorú sám za otcovej asistencie jedol, chutilo mu. Ďalej dodal, že celkovo jeho vývoj a prejav je úmerný jeho veku a je zrejmé, že je v otcovej prítomnosti rád, pokojný a spokojný, otec mu vytvára plnohodnotné rodinné prostredie plné podnetov primeraných jeho veku. Následne kolízny opatrovník uviedol, že dňa 10.06.2022 pred ním predstúpila matka maloletého a uviedla, že dňa 07.06.2022 po dohode s otcom maloletého prišla do Kalinkova vyzdvihnúť si syna, otec jej to však neumožnil pokiaľ nepreparuje auto, následne jej maloletého odovzdal do 17:30 hod., kedy si ho v mieste jej bydliska vyzdvihol. Ďalej uviedla, že dňa 08.06.2022 mali rovnakú dohodu, avšak otec jej styk bez udania dôvodu skrátil do 14:00 hod. a na jej dotazovanie na styk v deň 10.06.2022 nereagoval, až dňa 09.06.2022 vo večerných hodinách jej oznámil, že s maloletým nebude doma. Matka kolíznemu opatrovníkovi uviedla, že dohadovanie styku s maloletým je náročné, otec vyžaduje, aby styk potvrdzovala, preto matka žiada, aby mohol maloletý u nej prespať, nakoľko má otcom povolený styk v utorok a v stredu a otec však to odmieta. Zároveň uviedla, že súhlasí s poradenstvom v CDR a dotazuje sa šetrenia pomerov v jej domácnosti. Tiež podotkla, že počas zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti, otcovi nikdy v styku s maloletým nebránila, ak bol maloletý chorý, ponúkla otcovi niekoľko náhradných termínov, ktoré však on odmietol. Zároveň matka doložila do spisu niekoľko dôkazov, ktoré poukazujú na to, že s otcom nevedia spolu konštruktívne komunikovať, komunikácia z otcovej strany je značne hrotená, kladie si podmienky k odovzdávaniu maloletého. Matka kolíznemu opatrovníkovi uviedla, že v dobe otcovho podania návrhu na neodkladné opatrenie bývala s maloletým v byte na N. ul. XX v Q. a bydlisko opustila v priebehu decembra 2021, kedy informovala otca aj kolízneho opatrovníka o svojom úmysle trvalo sa presťahovať do U. Q., ale nakoľko otec s takouto zmenou bydliska matky s maloletým nesúhlasil, rozhodla sa v U. Q. zotrvať iba počas doby, kým prebehne drobná rekonštrukcia a maľovanie bytu v Bratislave a následne sa do Bratislavy vrátila počas februára 2022. Zároveň uviedla, že otca ani kolízneho opatrovníka o tejto dočasnej zmene bydliska neinformovala, od februára 2022 sa aj s maloletým zdržiavala na uvedenej adrese v Bratislave a chce na nej aj naďalej zotrvať. Kolízny opatrovník uviedol, že matke bolo poskytnuté sociálne poradenstvo, s odporúčením na spoluprácu s referátom psychologicko-poradenských služieb, kde by sa s otcom naučili konštruktívnej rodičovskej komunikácii a pokúsili sa dospieť k rodičovskej dohode. Kolízny opatrovník dodal, že toho času na jeho referáte prebieha odporúčenie rodičov na referát psychologicko - poradenských služieb a že súčasne požiadala aj ÚPSVaR Bratislava o súčinnosť pri prešetrení pomerov v domácnosti matky, pričom o výsledkoch z prešetrenia bude konajúci súd písomne informovať. Kolízny opatrovník má za to, že toho času je situácia maloletého zastabilizovaná v domácom prostredí otca a odporučil odvolaciemu súdu potvrdiť neodkladné opatrenie. Zároveň odporučil odvolaciemu súdu upraviť styk maloletého s matkou nasledovne: každý párnny kalendárny týždeň od piatku od 10:00 do nedele do 18:00 a nepárnny kalendárny týždeň od stredy od 10:00 do štvrtku do 18:00. Na záver kolízny opatrovník vzhľadom k tomu, že komunikácia rodičov je neefektívna a nevedia sa dohodnúť ohľadne starostlivosti o maloletého a styku, navrhol, aby súd nariadil rodičom výchovne opatrenie v zmysle Zákona o rodine č. § 37 ods. 2, písm. d).

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že považuje odvolanie matky v celom rozsahu za nedôvodné, tvrdenia v ňom uvedené za špekulatívne, nepravdivé a s vecou absolútne nesúvisiace, pričom napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie má za správne po vecnej i právnej stránke, za riadne, dostatočné a zrozumiteľne odôvodnené, no najmä za rozhodnutie korešpondujúce s najlepším záujmom maloletého. Otec podotkol, že matka v odvolaní či doplnení odvolania sama svojím vlastným konaním a svojimi vlastnými tvrdeniami potvrdzuje všetky predpoklady a dôvody pre vydanie napádaného uznesenia, keď potvrdzuje, že sa spolu s maloletým presťahovala (údajne dočasne) do iného mesta, ako je mesto obvyklého pobytu maloletého, keď potvrdzuje, že nemala k uvedenému súhlas otca maloletého a zároveň potvrdzuje, že svojím konaním konala v rozpore s najlepším záujmom maloletého. Tiež uviedol, že potvrdzuje skutočnosť, že vedome porušila súdne rozhodnutie a povinnosť a rovnako potvrdzuje, že nerešpektuje (ani v súčasnosti) otca ako rovnocenného rodiča maloletého. Čo sa týka tvrdení matky, že súd prvej inštancie údajne ignoroval dôkazy a skutočnosti zistené v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, otec uviedol, že ide o vágne tvrdenia matky, keďže z jej tvrdení nielenže nie je zrejmé, ktoré konkrétne „ P.Č. mali byť zo strany súdu prvej inštancie opomenuté, či nevyhodnotené, prípadne v

čom má podľa matky spočívať údajne nesprávne právne posúdenie napádaného uznesenia a k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam mal súd prvej inštancie dospieť, ale najmä uvedené tvrdenia matky nezodpovedajú skutočnosti, ba práve naopak. Otec poukázal na to, že z konania o nariadenie neodkladného opatrenia mal súd prvej inštancie za preukázané vedomé a svojvoľné konanie matky, ktoré je v rozpore s najlepším záujmom maloletého J., v rozpore s platnou legislatívou i v rozpore so súdnym rozhodnutím. Otec v tejto spojitosti poukázal na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky i Európskej únie, keď pod osvedčenou naliehavosťou potreby bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov vyžadujúcou si okamžitý zásah súdu, sa rozumie preukázané svojvoľné rozhodovanie jedného z rodičov v podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa. Tiež poukázal na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov SR, vrátane jednotnej právnej teórie, z ktorej vyplýva, že pokiaľ sa bude jeden z rodičov bezdôvodne, či z vymyslených dôvodov snažiť vytesniť zo života dieťaťa druhého biologického rodiča (za predpokladu že tento rodič samozrejme má záujem na styku a podieľaní sa na výchove dieťaťa), potom len ťažko možno hovoriť o takom rodičovi ako o osobe, ktorá by mala viesť výchovu maloletého dieťaťa. Otec má za to, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky skutkové okolnosti vecne správne, keď rozhodol predovšetkým v najlepšom záujme maloletého a v celom rozsahu aplikoval všetky skutočnosti zistené a preukázané v konaní vedenom pod sp.zn. 39P/118/2020, ale aj v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/10/2022. Otec poukázal na to, že v konaní o rozvod a ÚVRPaP po rozvode mal konajúci súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že otec nadovšetko miluje svojho maloletého syna J., má s maloletým vytvorený vrúcny a pevný vzťah, nezistil žiadne matkou uvádzané domnelé nedostatky v jeho starostlivosti o dieťa a zároveň podľa otca mal za preukázané, že matka celkom zámerne nie je ochotná spolupracovať s otcom dieťaťa, naopak svojim prístupom a správaním ohrozuje maloletého a vytvorenú vzťahovú väzbu medzi dieťaťom a otcom aj tým, že sa opakovane snaží mariť styk otca s maloletým. Otec dal do pozornosti odvolacieho súdu, že s uvedeným sa stotožnil aj kolízny opatrovník. Opätovná zmena v nastavenom režime a osobnej starostlivosti o maloletého J. by bola podľa otca spôsobilá spôsobiť závažnú ujmu na súčasnom psychickom vývoji maloletého J. a jeho stave, v neposlednom rade by bola aktuálne absolútnym zásahom do stability pre dieťa dôverne známeho výchovného prostredia maloletého a v rozpore s jeho najlepším záujmom a poukázal pri uvedenom aj na správu kolízneho opatrovníka zo dňa 12.05.2022. Otec uviedol, že po tom, ako sa oboznámil s obsahom odvolaním napadnutého uznesenia, v záujme maloletého a jeho zachovania vzťahovej väzby s matkou komunikoval s ňou vo veci realizovania jej styku s maloletým J. osobne dňa 12.05.2022 a podotkol, že vyjadril súhlas s požiadavkami matky v celom rozsahu a rodičia maloletého dieťaťa sa tak zhodli na tom, že matka bude oprávnená realizovať styk s maloletým J. každý kalendárny týždeň v utorok a v stredu, v čase od 09:00 hod. do 17:30 hod. a každý párny kalendárny týždeň od soboty 10:00 hod. do nedele 18:00 hod. Otec dal do pozornosti odvolacieho súdu, že uvedenú dohodu rodičov o styku s maloletým zaslal z dôvodu predídenu akejkolvek dezinterpretácii jej znenia matke aj písomne, e-mailom dňa 13.05.2022 a dodal, že do dnešného dňa nedostal k uvedenému absolútne žiadnu odpoveď či protinávrh a pod. zo strany matky. Zároveň otec poukázal na to, že vždy na prípadný styk s matkou pripraví maloletého riadne a včas, avšak matka svoje právo nevyužíva v celom ponúkanom rozsahu, čo je pre psychiku maloletého J. náročné a nepochopiteľné. V tejto spojitosti otec popiera nepravdivé tvrdenia matky uvádzané v jej písomných podaniach o údajnom neumožňovaní styku matky s maloletým. Otec považoval za potrebné poukázať na vyslovený názor odvolacieho súdu v konaní o odvolaní matky proti neodkladnému opatreniu vedenému pod č.k. 37P/10/2022-23 zo dňa 19.01.2022, kedy odvolací súd vo svojom rozhodnutí podľa neho skonštatoval nedôveryhodnosť matky a ňou uvádzaných tvrdení. V tejto súvislosti otec poukázal aj na písomné vyjadrenie matky zo dňa 25.02.2022, v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/10/2022, v ktorom matka konštatuje, že sa presťahovala z bydliska N. XXXX/XX, Q., do jej terajšieho bydliska (t.j. D. XXXX/XX-XX, U. Q. - pozn. Otca). Otec uviedol, že spochybňuje matkou predložené čestné vyhlásenia a má za to, že sú obsahovo identické a zjavne predpripravené matkou, no v žiadnom prípade nie sú spôsobilé podľa jeho názoru preukázať tvrdý pobyt matky s maloletým v mieste bydliska na N. ul. v Q.. K tvrdeniu matky, že otca informuje o zdravotnom stave maloletého otec uviedol, že matka ho ani raz neinformovala o podstatnej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa, a to tak o návšteve ošetrojúceho lekára a tiež o zámere matky umiestniť maloletého do materskej školy. Záverom otec skonštatoval, že osobné invektívy matky voči nemu ako otcovi maloletého spočívajúce v uvádzaní vyfabulovaných, prípadne difamačných tvrdeniach, sú pre neho neakceptovateľné a považuje tieto za nesporný dôkaz výraznej animozity matky dieťaťa voči nemu. Otec poukázal aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo matke uložené výchovné opatrenie, a ktoré matka rovnako do dnešného dňa ignoruje. Otec dal do pozornosti odvolacieho súdu aj skutočnosť, že dôvody odvolania tak rovnako ako dôkazy na ich preukázanie nemožno po uplynutí lehoty na podanie odvolania v zmysle platnej legislatívy meniť či dopĺňať. Otec podotkol, že matka opakovane koná v rozpore s najlepším záujmom maloletého, nerešpektuje otca

maloletého ako rovnocenného a rovnoprávneho rodiča, opakovane nerešpektuje súdne rozhodnutia a jej zrejším úmyslom je obmedziť rodičovského práva otca s cieľom bezdôvodne pretrhnúť pevné puto medzi maloletým a otcom. Vzhľadom na vyššie uvádzané tvrdenia a skutočnosti je podľa otca zrejme, že súd prvej inštancie v spojení nielen s osvedčenými a preukázanými jeho tvrdeniami v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tiež v spojení so znalosťou súdneho spisu vedeného na tunajšom súde medzi manželmi pod sp.zn. 39P/118/2020 a skutočnostiam v ňom preukázaných a tiež v spojení so znalosťou súdneho spisu vedeného pod sp.zn. 37P/10/2022 a skutočnostiam v ňom preukázaných, bola v celom rozsahu nielen osvedčená, ale aj preukázaná naliehavá potreba pre otcom navrhované neodkladné opatrenie. Na podklade uvedeného tak otec navrhol, aby odvolací súd rozhodol v najlepšom záujme maloletého a v zmysle ustanovenia § 387 CSP vydal nasledovné uznesenie, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdí.

8. Podľa § 65 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

9. Podľa § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 67 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa ust. § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého a ohrozeniu jeho výživy.

13. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v ustanovení § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu návrhu a listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

14. Odvolací súd k námietke matky, že o návrhu otca mal rozhodovať odvolací súd, keď návrh bol podaný keď prebiehalo vo veci samej odvolacie konanie uvádza, že daná otázka bola v konaní riešená a to s výsledkom takým, že sám odvolací súd vrátil návrh na rozhodnutie súdu prvej inštancie, z dôvodu, že v čase predloženia návrhu odvolaciemu súdu, už bolo odvolacie konanie v merite veci ukončené a to rozhodnutím zo dňa 14.02.2022. O návrhu teda rozhodoval príslušný okresný súd a to aj na základe pokynu odvolacieho súdu. Čo sa týka námietky, že nebolo matke doručené podanie otca zo dňa 24.06.2022, doručené súdu 25.03.2022, odvolací súd uvádza, že išlo čisto o žiadosť o vydanie rozhodnutia, ktorá neobsahovala žiadne skutočnosti k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, teda nebol daný dôvod toto podanie doručovať ostatným účastníkom.

15. Odvolací súd po oboznámení sa s návrhom otca, uznesením súdu prvej inštancie, odvolaním a vyjadreniami rodičov dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ustálil súd prvej inštancie. Je zrejmé, že matka nepremiestnila maloletého na trvalo do U. Q., maloletému nezmenila v tomto smere trvalý pobyt, s maloletým sa zdržuje na adrese v Bratislave. Skutočnosť, že u matky došlo ku zmene trvalého pobytu neznamená, že sa aj na trvalo presťahovala s maloletým a navyše matka má dlhodobu nahlásený prechodný pobyt na adrese v Bratislave. Matka ozrejmla, že v čase od konca decembra 2021 do 21.02.2022 sa nachádzala s maloletým v U. Q., z dôvodu, že byt v Bratislave sa maľoval, a odo dňa 22.02.2022 opäť býva v byte v Bratislave. Aj z predžalobnej výzvy otca na úhradu nákladov s cestovaním za účelom styku s maloletým vyplýva, že styk s maloletým v U. Q. realizoval do 19.02.2022, čo potvrdzuje matkou uvádzané, že s maloletým sa tam nachádzala dočasne. Záver súdu prvej inštancie, že matka zasiahla výrazným spôsobom do rodičovských práv otca tým, že sa presťahovala na trvalo do U. Q. nie je správny a nevyplýva zo spisu. Taktiež nevyplýva zo spisu, že by matka nerešpektovala nariadený styk otca s maloletým predchádzajúcim uznesením súdu a otcovi zámerne, bezdôvodne bránila v kontakte s maloletým. Odvolací súd dospel k záveru, že tu neboli splnené dôvody na neodkladné odovzdanie maloletého do osobnej starostlivosti otca. Skutočnosť, že maloletý je u otca spokojný, že otec sa vie o maloletého postarať, ako to uvádza vo vyjadrení kolízny opatrovník, neznamená okamžitú potrebu nariadenia, že maloletý má byť v osobnej starostlivosti otca, keď počas konania pred súdom prvej inštancie, rovnako boli zistené vyhovujúce podmienky u matky a nebola ani kolíznym opatrovníkom riadna starostlivosť zo strany matky o maloletého spochybnená. Tieto výsledky nového šetrenia, a aj skutočnosť, že maloletý je vo veku X roky a nastúpi do materskej školy, môžu byť podkladom pre rozhodnutie vo veci samej, kde úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvede ešte nie je právoplatne rozhodnutá z dôvodu zrušenia rozhodnutia odvolacím súdom a vrátenia na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Odvolací súd poukazuje i na to, že otec síce vo vyjadrení uvádza, ako je ochotný umožniť styk matke s maloletým, avšak z komunikácie otca s matkou, ktorú predložila matka k odvolaniu vyplýva, že otec nedôvodne podmieňuje odovzdanie maloletého za účelom styku podpísaním jeho návrhu na styk, vyplýva že častokrát nemá pri sebe mobil, má vypnuté zvonenie, matke neodpovedá. Na druhej strane sa otec dožaduje od matky odpovedí na jeho sms ihneď a vyplýva zo správ, že otec sa v neprimeranom rozsahu dožadoval matky informácií o maloletom (presné uvedenie jedla, presný čas spánku každý deň, presné uvedenie aktivít, čo cez deň robili a podobne), potom nemožno ani jednoznačne ustáliť, že matka je rodič, ktorý by upieral otcovi právo na informácie, keď neodpovedá úplne výstižne na všetky otcove otázky. Odvolacím súdom nie je zistená potreba okamžite neodkladným opatrením zveriť maloletého do osobnej starostlivosti otca, keď nevyplýva zo spisu, že u matky by nemal maloletý rovnako dobré podmienky ku starostlivosti, že by matka skutočne otcovi neumožňovala styk, ktorý mal otec nariadený neodkladným opatrením. Odvolací súd podotýka, že zmenou uznesenia súdu prvej inštancie sa stav vráti do platnosti predchádzajúcej neodkladnej úpravy o styku otca s maloletým. Neznamená to však, že by sa rodičia nemohli dohodnúť už aj na širšom styku otca s maloletým, či na výkone striedavej starostlivosti, ak sa od poslednej neodkladnej úpravy zmenili pomery.

16. Vzhľadom k vyššie uvedené odvolací súd nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiada otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má odvolací súd za to, že tu nie je žiadna hrozba ujmy na právach maloletého pri výkone osobnej starostlivosti o maloletého aj zo strany matky. Nebol daný dôvod na okamžité zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otcovi.

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).